

V gospodstvu starcev

SLAVKO PEZDIR

V središču jubilejne sezone so v MGL postavili dramo Aleksandra Nikolajeviča Ostrovskega *Nevihta* (Groza, 1859). V svežem in odrsko govorljivem prevodu Tatjane Stanič (lektorica je bila Maja Cerar) ter ob sodelovanju dramaturginje Eve Mahkovic je »dramo v petih dejanjih«
gledališko širokopotezno in ponekod izzivalno v dveh delih na oder postavil režiser Jernej Lorenci.

Dogajanje v ruskem zakotju oh reki Volgi obvladujejo premožni starci kot samooklicani varuhi utrjenega civilizacijskega izročila ter nasilni preganjalci vsega, kar odstopa od tradicionalnih moralnih načel. V takem okolju je prvinsko spontana in polnokrvna ljubezen, ki se ji kljub notranjim pomislekom za nekaj dni zavestno prepusti v zakonu ponižana, nezadoščena in razočarana Katerina Kabanova, lahko le priložnost za zgražanje okolja. V vlogi družbenega grešnega kozla, ki minimalne opore ne najde ne pri zapitem možu ne pri cagavem ljubimcu, preostane pošteni in življenjsko trezni le ena pot – poslednji beg v Volgo in smrt.

Režiser Jernej Lorenci (njegov asistent in koreograf je bil Gregor Luštek) je ključno in usodno navzočnost reke Volge v dogajanju poosebil v glasbi, ki jo živo izvaja Ansambel Volga (v sestavi oboe in godal) in kateremu se v sklepnem prizoru s fagotom pridruži tudi v »posmrtno«
žalno črnino odeta Katerina. Raznovrstna scenska glasba, v katero avtor Branko Rožman poleg izvirnih klasičnih in svobodnejših jazzovskih skladb ponekod vpleta citate iz slovenske ljudske in narodno-zabavne glasbe, ruske ljudske glasbe in svetovne klasike,

Primož Pirnat (z leve), Janez Starina, Jaka Lah, Boris Kerč, Jette Ostan Vejrup, Alja Kapun, Maja Boh, Nika Rozman, Jožica Avbelj in Matej Puc v predstavi *Nevihta* FOTO BARBARA ČEFERIN

dogajanju določa ritem, dodaja pomenljiva vzdušja ter duhovite komentarje. Odprto prizorišče za močno stilizirano in teatralizirano dogajanje po zgledu pogrošnih televizijskih šovov v prvem delu ter zlovešče zaprto z belimi stenami in stropom v drugem delu je zasnoval Branko Hojnik. Kostumografka Belinda Radulović je zlasti v prvem delu s kroji, materiali in frizurami poudarila zgodovinsko patino, v drugem delu pa oblačila protagonistov (z izjemo Katerine) skoraj povsem posplošila in približala današnjemu času.

Med protagonisti poenotene ansambelske igre, ubranega zborovskega petja ter prepoznavnih solističnih interpretacij velja najprej omeniti troje žrtev nasilnega gospodstva starcev: Niko Rozman v vlogi na zunaj krhke, toda notranje močne in v globlji jasnovidnosti tragično dosledne Katerine Kabanove. Ob njej Primoža Pirnata v vlogi nezrele samozvane »svobodne ptice«, ljubimca Borisa Grigorjiča, ki niti ne

OCENA

Gledališka uprizoritev

A. N. Ostrovski: *Nevihta*
režija Jernej Lorenci

MGL, 23. 11. 2011

Stran / Page: 19

Doseg / Reach: 130000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 263 cm2

2 / 2

išče niti ne najde »gnezda«, ter Mateja Puca v vlogi copatastega moža Tihona Kabanova, iz katerega je materina nasilna »opičja ljubezen« naredila karikaturu brezhrbteničnega alkoholnega zasvojenca. Pogubno gospostvo starcev sta poosebljala Jožica Avbelj kot nad sinom vulgarno polaščevalska in do snahe ponižujoča Marfa Kabanova ter Boris Ostan kot starčevsko pohlepni in skopuški Savel Dikoj. V vlogah gostobesednih gostiteljev televizijskega šova ter idealističnih izjem v sicer predvidljivo pragmatičnem gospostvu starcev sta posmehljivo razdaljo do dogajanja izražala Jette Ostan Vejrup v imenitni igral-ski in presenetljivi pevski interpretaciji romarice Fjokluše in Janez Starina v vlogi vznesenega izumljevalca perpetuum mobila Kuligina. H Katerinini »osvoboditvi« sta s prvinsko radoživostjo in neukročeno-stjo prispevala Alja Kapun in Jaka Lah, gospostvo starcev pa (vsak po svoje) zaokrožata Maja Boh in Boris Kerč.